

Sprawa C-291/19**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

9 kwietnia 2019 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Curtea de Apel Braşov (sąd apelacyjny w Braşowie, Rumunia)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

28 marca 2019 r.

Strona wnosząca zażalenie:

SO

Strona przeciwna:

TP i inni

Przedmiot postępowania głównego

Zażalenie wniesione do Curtea de Apel Braşov (sądu apelacyjnego w Braşowie), wydział karny, przez stronę skarżącą SO na postanowienia, na mocy których prokurator prowadzący sprawę i, odpowiednio, naczelny prokurator dykcji w prokuraturze przy Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie (wysokim trybunale kasacyjnym i sprawiedliwości) (PÎCCJ) – Direcţia Naţională Anticorupţie (krajowa dyrekcja ds. przeciwdziałania korupcji, zwana dalej „DNA”) – Secţia de combatere a infracţiunilor asimilate infracţiunilor de corupţie („wydział do walki z przestępczością korupcyjną”) zarządził umorzenie postępowania i, odpowiednio, utrzymał w mocy decyzję o oddaleniu zarzutów karnych, na których podstawie SO zgłaszała popełnienie przestępstw przez niektórych prokuratorów, sędziów i adwokata.

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Na podstawie art. 19 ust. 3 lit. b) TUE i art. 267 TFUE Curtea de Apel Braşov zwraca się o wykładnię decyzji Komisji 2006/928/WE z dnia 13 grudnia 2006 r., art. 2 TUE, art. 4 ust. 3 TUE i zasady niezawisłości sędziów wynikającej z art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Pytania prejudycjalne

1. Czy mechanizm współpracy i weryfikacji (MWiW), ustanowiony decyzją Komisji 2006/928/WE z dnia 13 grudnia 2006 r., należy uznawać za akt przyjęty przez instytucję Unii Europejskiej w rozumieniu art. 267 TFUE, który może być przedmiotem wykładni dokonywanej przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej?
2. Czy wymogi sformułowane w sprawozdaniach sporządzanych w ramach tego mechanizmu są dla Rumunii wiążące, w szczególności (ale nie tylko) w odniesieniu do konieczności przeprowadzenia zmian legislacyjnych zgodnie z wnioskami MWiW, zaleceniami Komisji Weneckiej i Grupy Państw Przeciwko Korupcji Rady Europy?
3. Czy art. 2 w związku z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że ciążący na Rumunii obowiązek przestrzegania wymogów ustanowionych w sprawozdaniach sporządzanych w ramach mechanizmu współpracy i weryfikacji (MWiW) ustanowionego decyzją Komisji 2006/928/WE z dnia 13 grudnia 2006 r. mieści się w zakresie obowiązku przestrzegania przez państwo członkowskie zasad państwa prawa?
4. Czy zasada niezawisłości sądów ustanowiona w art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zgodnie z jej wykładnią dokonaną w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (wielka izba, wyrok z dnia 27 lutego 2018 r., Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), wyklucza utworzenie w ramach prokuratury przy Înalta Curte de Casație și Justiție (wysokim trybunale kasacyjnym i sprawiedliwości) sekcji odpowiedzialnej za prowadzenie dochodzeń w sprawach przestępstw popełnionych w ramach systemu sądownictwa, jeśli wziąć pod uwagę procedury powoływania i odwoływania prokuratorów zatrudnionych w tej sekcji, zasady pełnienia przez nich funkcji w ramach tej sekcji, a także sposób, w jaki ustanawiana jest jej właściwość w związku z niewielką liczbą stanowisk w tej sekcji?
5. Czy art. 47 [akapit drugi] Karty praw podstawowych Unii Europejskiej dotyczący prawa do rzetelnego procesu sądowego poprzez rozpatrzenie sprawy w rozsądnym terminie wyklucza utworzenie w ramach prokuratury przy Înalta Curte de Casație și Justiție sekcji odpowiedzialnej za prowadzenie dochodzeń w sprawach przestępstw popełnionych w ramach systemu sądownictwa, jeśli

wziąć pod uwagę zasady pełnienia funkcji w ramach tej sekcji, a także sposób, w jaki ustanawiana jest jej właściwość w związku z niewielką liczbą stanowisk w tej sekcji?

Powołane przepisy prawa Unii i powołane orzecznictwo Unii

Artykuł 2, art. 4 ust. 3 i art. 19 ust. 1 TUE

Artykuły 37 i 38 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej

Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 47

Decyzja Komisji nr 2006/928/WE z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu współpracy i weryfikacji postępów Rumunii w realizacji określonych założeń w zakresie reformy systemu sądownictwa oraz walki z korupcją

Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 stycznia 2017 r. w sprawie postępów Rumunii w ramach mechanizmu współpracy i weryfikacji, w którym uściśla się, że działania służące realizacji celów MWiW „można w pełni ocenić dopiero przez sprawdzenie, czy ich zamierzone skutki są odczuwalne w praktyce oraz czy można je uznać za osadzone w ramach prawnoinstytucjonalnych Rumunii i nieodwracalne”, a następnie dodaje się, że „dalsze kwestie, takie jak kwestionowanie niezależności sądów oraz autorytetu orzeczeń sądowych, a czasem konkretne próby odwrócenia reform nieuchronnie spowolniły tempo postępów w realizacji celów MWiW”

Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2018 r. w sprawie postępów Rumunii w ramach mechanizmu współpracy i weryfikacji, pkt 3.1 „Pierwsze kryterium odniesienia (niezależność sądów i reforma sądownictwa”) w ramach rozdz. 3 „Ocena postępów w wypełnianiu zaleceń zawartych w sprawozdaniu ze stycznia 2017 r.” i rozdz. 4 „Wnioski”.

Wyrok Trybunału z dnia 27 lutego 2018 r., Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, pkt 42–44

Wyrok Trybunału z dnia 25 lipca 2018 r., Minister for Justice and Equality (Nieprawidłowości w systemie sądownictwa), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, pkt 48

Wyrok z dnia 13 czerwca 2017 r., Florescu i in., C-258/14, EU:C:2017:448

Przywołane przepisy prawa krajowego

Codul penal (kodeks karny), art. 175 i 297 oraz Codul de procedură penală (kodeks postępowania karnego), art. 339, 340 i 341, których przepisy przytoczono we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – sprawa C-195/19.

Legea nr 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (ustawa nr 78/2000 o zapobieganiu aktom korupcji, prowadzeniu dochodzeń w ich sprawie i ich karaniu), art. 13², na którego podstawie, w wypadku przestępstw związanych z nadużywaniem stanowiska służbowego, gdy urzędnik państwowy uzyska dla siebie lub innych nienależną korzyść, dany wymiar kary zostaje powiększony o jedną trzecią.

Legea nr 304/2004 privind organizarea judiciară (ustawa nr 304/2004 o organizacji systemu sądownictwa), art. 88¹–88⁹, których treść przytoczono we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – sprawa C-195/19 oraz art. 88¹⁰ i 88¹¹ dotyczące wykonywania zadań w ramach Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție (sekcji odpowiedzialnej za prowadzenie dochodzeń w sprawach przestępstw popełnionych w ramach systemu sądownictwa, dalej „SIIJ”) przez oddelegowanie urzędników i funkcjonariuszy policji sądowej bezpośrednio podlegających i kontrolowanych przez prokuratora sekcji i, odpowiednio, zatrudnienie w sekcji specjalistów w dziedzinie przetwarzania i wykorzystywania informacji oraz w dziedzinie ekonomii, finansów, przepisów celnych, informatyki i innych; dwa ostatnie artykuły uchwalono na mocy Ordonanța de urgență a Guvernului nr 12/2019 (rozporządzenia rady ministrów nr 12/2019).

Ordonanța de urgență a Guvernului nr 7/2019 (rozporządzenie rady ministrów nr 7/2019), który między innymi zmienia i uzupełnia ustawę nr 304/2004. Rozporządzenie to wprowadza w art. 88¹ nowy ustęp - ust. 6, zgodnie z którym w przypadku przestępstw wchodzących w zakres kompetencji SIIJ termin „prokurator publiczny wyższy stopniem hierarchii” oznacza naczelnego prokuratora dyrekcji, w tym również w przypadku rozwiązań zarządzonych, zanim rozpocznie ona swoją działalność. Rozporządzenie to zmienia przepisy art. 88⁷, wprowadzając w ust. 1 lit. d) nowe uprawnienie SIIJ, które polega na wykonywaniu i postanawianiu o niewykonywaniu środków odwoławczych w sprawach podlegających kompetencji dyrekcji, nawet w postępowaniach toczących się przed sądami lub ostatecznie rozstrzygniętymi, zanim dyrekcja ta rozpoczęła swoją działalność.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr 90/2018 privind unele măsuri pentru operaționalizarea SIIJ (rozporządzenie rady ministrów nr 90/2018 w sprawie przepisów regulujących zasady funkcjonowania SIIJ), art. I i II, których treść przytoczono we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – sprawa C-195/19.

Orzeczenie nr 3 z dnia 26 lutego 2019 r. wydane przez Înalta Curte de Casație și Justiție w postępowaniu dotyczącym rozwiązania kwestii prawnych, zgodnie z którym, dokonując wykładni przepisów art. 88⁸ ust. 2 [ustawy] Legea nr 304/2004, w rozprawach w sprawach wchodzących w zakres kompetencji SIII, w których postępowanie karne było prowadzone przez DNA, uczestniczą prokuratorzy z sekcji sądowej prokuratury przy Înalta Curte de Casație și Justiție lub prokuratorzy z prokuratury przy organach sądowych prowadzących daną sprawę.

Orzeczenia Curtea Constituțională (trybunału konstytucyjnego) nr 1519/2011 i nr 2/2012, których zasadniczą treść przytoczono we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w sprawie C-195/19 oraz orzeczenie Curtea Constituțională nr 104/2018, którego istotną w sprawie treść, w szczególności pkt 88 i 90, przytoczono we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w sprawie C-195/19.

Zwięzłe przedstawienie stanu faktycznego i przebiegu postępowania

- 1 W grudniu 2015 r. i w lutym 2016 r. SO złożyła cztery doniesienia o popełnieniu przestępstwa, w których poinformowała o popełnieniu przez czterech prokuratorów przestępstw nadużycia stanowiska służbowego, zgodnie z art. 13² ustawy nr 78/2000 w związku z art. 297 ust. 1 kodeksu karnego, a także o popełnieniu przez adwokata, członka izby adwokackiej w Brașovie przestępstwa płatnej protekcji na podstawie art. 291 ust. 1 kodeksu karnego. SO twierdziła, że wspomniani prokuratorzy nie wywiązali się z obowiązków służbowych bądź przez nieuzasadnioną odmowę rozpatrzenia niektórych wniosków o przekazanie informacji lub udostępnienie kopii niektórych dokumentów zawartych w aktach karnych, bądź wykraczając poza zakres swych ustawowych uprawnień, a także przez podejmowanie działań w sposób bezprawny i bezpodstawny.
- 2 Następnie SO złożyła doniesienie o popełnieniu przestępstwa przez dwóch sędziów Judecătoria Brașov (sądu pierwszej instancji w Brașovie) i Tribunalul Brașov (sądu wyższej instancji w Brașovie), twierdząc, że należą oni do organizacji przestępczej i zajmowali niekorzystne dla SO stanowiska w różnych postępowaniach.
- 3 Po przeprowadzeniu dochodzeń w tej sprawie, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție (prokuratura przy wysokim trybunale kasacyjnym i sprawiedliwości – krajowa dyrekcja ds. przeciwdziałania korupcji – wydział do walki z przestępczością korupcyjną), postanowieniem z dnia 8 września 2017 r. zarządziła umorzenie postępowania, stwierdzając, że przedmiotowe czyny nie stanowią czynów zabronionych na gruncie prawa karnego i nie zostały popełnione w wyniku zaniedbania w rozumieniu prawa

karnego, a w odniesieniu do przestępstwa przynależności do organizacji przestępczej, że takie przestępstwo nie zostało popełnione.

- 4 Na postanowienie prokuratury prowadzącej sprawę SO złożyła zażalenie do hierarchicznie wyższego prokuratora, tj. prokuratora naczelnego wydziału do walki z przestępczością korupcyjną w DNA, ale zostało ono odrzucone jako bezpodstawne postanowieniem z dnia 20 października 2017 r.
- 5 W tych okolicznościach SO wniosła do sądu zażalenie na postanowienie o umorzeniu, które po przekazaniu do właściwego sądu zostało zarejestrowane przez sąd odsyłający, tj. Curtea de Apel Braşov (sąd apelacyjny w Braszowie) dnia 11 września 2018 r.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia odesłania prejudycjalnego

- 6 Sąd odsyłający stwierdza, że ponieważ postępowanie przed sądem wymaga obowiązkowego udziału prokuratora, początkowo w rozprawach brał udział prokurator DNA, a po wejściu w życie zmian do ustawy nr 304/2004 i wydaniu przez Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie orzeczenia nr 3 z dnia 26 lutego 2019 r. w rozprawie uczestniczył prokurator z prokuratury przy Curtea de Apel Braşov. W przypadku stwierdzenia zasadności zażalenia SO, sąd odsyłający powinien skierować sprawę do SIIJ w celu wniesienia aktu oskarżenia.
- 7 Sąd ten stwierdza zatem, że ponieważ kontynuacja postępowania głównego wiąże się z udziałem prokuratorów SIIJ, konieczne jest ustalenie, czy prawo Unii stoi na przeszkodzie ustawodawstwu krajowemu, które ustanawia tę szczególną sekcję prokuratury.
- 8 Odnosnie do pierwszego pytania prejudycjalnego, które dotyczy charakteru MWiW, sąd odsyłający wskazuje, że mechanizm ten został ustanowiony decyzją 2006/928/WE na podstawie art. 37 i 38 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej.
- 9 Uwzględniając te przepisy, a także sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 stycznia 2017 r., możliwość nałożenia sankcji w przypadku nieprzestrzegania podjętych zobowiązań i odnosząc się do wyroku Trybunału z dnia 13 czerwca 2017 r., Florescu i inni, w którym Trybunał orzekł, że protokół ustaleń między Wspólnotą Europejską a Rumunią, zawarty w Bukareszcie i Brukseli w dniu 23 czerwca 2009 r., należy uznać za akt przyjęty przez instytucję Unii Europejskiej w rozumieniu art. 267 TFUE, który może być przedmiotem wykładni dokonywanej przez Trybunał, sąd odsyłający uważa, że konieczne jest wyjaśnienie, czy MWiW stanowi akt, który może podlegać wykładni dokonywanej przez Trybunał.
- 10 Odnosnie do drugiego pytania prejudycjalnego sąd odsyłający, odwołując się do sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada

2018 r., w którego wnioskach stwierdza się, że „w celu zaradzenia obecnej sytuacji zaleca się: (...) [n]atychmiastowe zawieszenie wprowadzania w życie ustaw o wymiarze sprawiedliwości i późniejszych rozporządzeń [oraz] [p]rzegląd ustaw regulujących wymiar sprawiedliwości przy pełnym uwzględnieniu zaleceń w ramach mechanizmu współpracy i weryfikacji oraz zaleceń wydanych przez Komisję Wenecką i Grupę Państw Przeciwko Korupcji (GRECO) Rady Europy”, zwraca się do Trybunału o ustalenie, czy środki wyraźnie zalecone w sprawozdaniach sporządzonych w ramach mechanizmu są wiążące, co pozwoliłoby sądowi odsyłającemu stwierdzić, czy przepisy prawa krajowego ustanawiające SIIJ są zawieszane lub powinny zostać zawieszane oraz czy ten wiążący charakter jest ściśle ograniczony do wniosków sprawozdania, czy też charakter ten mają również inne uwagi zawarte w rozpatrywanym sprawozdaniu, w szczególności te, w których mowa jest o przepisach krajowych sprzecznych z zaleceniami Europejskiej Komisji na rzecz Demokracji przez Prawo Rady Europy (Komisja Wenecka) i Grupy Państw Przeciwko Korupcji (GRECO).

- 11 Podobnie sąd odsyłający stwierdza, że w sprawozdaniu Komisji z dnia 13 listopada 2018 r. wyraźnie stwierdza się, że jednym ze środków negatywnie wpływających na niezawisłość sędziów i osłabienie zaufania do wymiaru sprawiedliwości jest utworzenie specjalnej sekcji odpowiedzialnej za prowadzenie dochodzeń w sprawach przestępstw popełnionych w ramach systemu sądownictwa.
- 12 W tym kontekście, w opinii Komisji Weneckiej nr 924 z dnia 20 października 2018 r. wyraźnie stwierdza się, że „pojawiają się również szczególne obawy dotyczące (...) nowej SIIJ”, a w sprawozdaniu *ad hoc* w sprawie Rumunii przyjętym przez GRECO w dniach 19–23 marca 2018 r. w pkt 33 i 34, stwierdza się między innymi, że „jedną z najbardziej kontrowersyjnych zmian jest utworzenie (...) nowej sekcji odpowiedzialnej za prowadzenie dochodzeń w sprawach przestępstw popełnionych w ramach systemu sądownictwa, [która] jest przez wielu uważana za anomalię w obecnych ramach instytucjonalnych, w szczególności ze względu na fakt, że i) nie ma konkretnych danych ani ocen wskazujących na istnienie problemów strukturalnych w systemie wymiaru sprawiedliwości, które uzasadniałyby taką inicjatywę; ii) ze względu na sposób powoływania jej kierownictwa; iii) ze względu na fakt, że w przeciwieństwie do innych wyspecjalizowanych organów prokuratorskich sekcja ta miałaby nie mieć do dyspozycji odpowiednich pracowników i narzędzi dochodzeniowych. Podkreśla się również, że ten organ zostałby natychmiast przeciążony z powodu przepisów (...), które przewidują natychmiastowe przekazanie wielu spraw przydzielonych innym prokuraturom, podczas gdy liczba przewidywanych stanowisk (15 w projekcie ustawy) jest niewystarczająca w porównaniu z szacowaną ilością pracy” oraz że „co jeszcze bardziej istotne, istnieje również obawa, że ta struktura mogłaby być z łatwością wykorzystana do odebrania spraw prowadzonych przez wyspecjalizowanych prokuratorów lub że mogłaby ingerować w bardzo delikatne sprawy o dużym znaczeniu poprzez złożenie doniesienia na sędziego w takiej sprawie, która wówczas automatycznie zostałaby

objęta zakresem kompetencji nowej sekcji”. W opinii tej zaleca się rezygnację z utworzenia SIIJ.

- 13 W trzecim i czwartym pytaniu prejudycjalnym sąd odsyłający wnosi o ustalenie, niezależnie od odpowiedzi udzielonej na dwa pierwsze pytania, czy zasady leżące u podstaw europejskiego systemu prawnego, zapisane w Traktacie o Unii Europejskiej, powinny być interpretowane w tym sensie, że wykluczają wspomniane przepisy krajowe z powodu zagrożenia, jakie te ostatnie stanowią dla państwa prawa i niezależności sądów ze względu na ich treści i analizę przeprowadzoną w kontekście MWiW oraz w ramach Komisji Weneckiej i GRECO.
- 14 W tych okolicznościach, po przypomnieniu przepisów art. 19 ust. 1 TUE i wyroków Trybunału w sprawach Associação Sindical dos Juizes Portugueses (C-64/16), pkt 42–44 oraz Minister for Justice and Equality (Nieprawidłowości w systemie sądownictwa), (C-216/18), pkt 48, sąd odsyłający powtarza część uwag krytycznych Komisji Weneckiej i GRECO dotyczących zmian do ustawy nr 304/2004, na mocy których utworzony został SIIJ.
- 15 Pierwsza uwaga dotyczy struktury SIIJ składającej się z 15 prokuratorów, którzy będą musieli prowadzić tysiące postępowań rocznie. Te postępowania były wcześniej prowadzone przez ponad 150 prokuratorów należących do 19 wydziałów prokuratury i oczywiste jest, że 15 prokuratorów sekcji będzie musiało przejąć całość tej pracy, co wpłynie na jakość prowadzonych postępowań karnych.
- 16 Kolejna uwaga dotyczy faktu, że SIIJ ma stanowić pojedynczą jednostkę z siedzibą w Bukareszcie, co oznacza, że sędziowie objęci dochodzeniem będą musieli dołożyć znacznie większych starań niż inni, ponosząc nadmierne koszty, aby udać się na przesłuchanie, co może wpłynąć na ich prawa do obrony.
- 17 Krytykuje się również procedurę mianowania prokuratora naczelnego i pozostałych 14 prokuratorów, dla których ocena z rozmowy kwalifikacyjnej stanowi 60%, co nie jest wystarczającą gwarancją bezstronnej procedury selekcji.
- 18 Ponadto nie są jasne sposoby, jak prokuratorzy publiczni SIIJ mogą być skutecznie ścigani za ewentualnie popełnione przestępstwa, w szczególności popełnione w związku z zajmowanymi stanowiskami.
- 19 Krytykuje się również zmiany wprowadzone rozporządzeniem rady ministrów nr 7/2019, których nie konsultowano z Consiliu Superior al Magistraturii (naczelną radą sądownictwa). Dlatego też dodanie ustępu 6 w art. 88¹ Legea nr 304/2004 jest postrzegane jako pierwszy krok do umieszczenia sekcji poza zakresem uprawnień prokuratora generalnego, prowadzący *de facto* do jej przekształcenia w odrębną prokuraturę.
- 20 Ponieważ prowadzenie postępowania karnego wobec sędziego może doprowadzić do zawieszenia go w wykonywaniu obowiązków, SIIJ może być postrzegany,

w świetle analizowanych aspektów związanych z jego organizacją i funkcjonowaniem, jako instrument wywierania nacisku zagrażający niezawisłości sędziego.

- 21 Odnosnie do piątego pytania prejudycjalnego sąd odsyłający przedstawia szereg okoliczności, które doprowadziły go do przekonania, że istnieją wystarczające wątpliwości co do tego, czy w ramach SIIJ będą prowadzone postępowania karne, które wraz z czynnościami przeprowadzanymi na etapie orzekania zagwarantują rozstrzygnięcie spraw w rozsądnym terminie.
- 22 Dlatego fakt, że na dzień 5 marca 2019 r. tylko 6 z 15 stanowisk prokuratorskich było obsadzonych, co stanowi wskaźnik zatrudnienia na poziomie 40%, znacznie niższy niż w przypadku innych prokuratur, a także fakt, że od rozpoczęcia działalności SIIJ zarejestrowano tam 1422 postępowania – ponieważ SIIJ musi również prowadzić 795 postępowań o charakterze ogólnym (skargi, wnioski, pisma procesowe, różne powództwa itp.) – oraz fakt, że stało się w praktyce możliwe prowadzenie przez SIIJ również innych postępowań karnych, ponieważ wnoszone są skargi na sędziów w związku z tymi sprawami, zwłaszcza w przypadku spraw wrażliwych lub mających oddźwięk w mediach, stanowią elementy, które powodują po stronie sądu odsyłającego wątpliwości co do możliwości przeprowadzania skutecznych dochodzeń i zagwarantowania rozstrzygnięcia spraw w rozsądnym terminie, co podważa zgodność analizowanych przepisów krajowych z wymogami art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 23 Sąd odsyłający odwołuje się do trzech innych wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, w sprawach C-83/19, C-127/19 i C-195/19, które zawierają pytania podobne do postawionych w niniejszej sprawie.